

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21570/2022
20.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Миле Петковић и Милан Петковић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1884/22 од 12.07.2022. године, у седници већа одржаној 20.09.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1884/22 од 12.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1884/22 од 12.07.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Зајечару П 8/21 од 14.03.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова 3.500.000,00 динара и претрпљени страх 2.500.000,00 динара, укупно 6.000.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате и на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде 2.000.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате и обавезан тужилац да исплати туженој на име трошкова парничног поступка 93.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повред одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по

службеној дужности. У конкретној ситуацији, наводима ревизије о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка пред првостепеним судом из члана 7., 98. став 5., 298. став 2., 303. став 1. и 312. став 3. ЗПП, а у вези са чланом 374. став 1. ЗПП, а које је другостепени суд требало да отклони, не доводи се у сумњу законитост и правилност побијане пресуде, имајући у виду да се због учињених битних повреда одредаба парничног поступка пред првостепеним судом из члана 374. став 1. ЗПП ревизија не може изјавити, већ само због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, које су учињене у поступку пред другостепеним судом, на основу одредбе члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Бору К 125/20 од 19.04.2021. године, правноснажном 13.10.2021. године, тужилац је оглашен кривим што је 10.03.2018. године у ..., око 00,30 часова, са умишљајем, започео извршење кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. Кривичног законика, али га није довршио, а на начин што је извршио обијање туђег затвореног простора употребом подесног алата и физичке снаге, обио улазна врата зграде „...“ ..., ШГ „...“ ..., ШС „...“, ушао и извршио преметачину у намери да одузме све вредне покретне ствари које пронађе и њиховим присвајањем прибави себи имовинску корист, када је од стране полицијских службеника ПУ у Бору затечен у извршењу кривичног дела и спречен да исто доврши, при чему је окривљени, поступајући у урачунљивом стању, напао полицијског службеника ПУ у Бору, који је предузимао службену радњу спречавања извршења кривичног дела и хватања починиоца кривичног дела, тако што је окривљени држећи у руци црну бочицу са спрејем, тзв. „сузавац“, после јасног и гласног упозорења од стране полицијског службеника „полиција“, исту усмерио у правцу полицијског службеника и испрскао га у пределу лица, тачније очију, којом приликом је полицијски службеник задобио лаке телесне повреде у виду иритације ока са црвенилом мрежњаче и сузењем ока, те је од стране полицијског службеника употребљено ватрено оружје. Окривљени је био свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је такво његово поступање забрањено. Окривљени је извршио кривично дело тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. а у вези члана 30. Кривичног законика, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци у стицају са кривичним делом напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године, која ће се извршити на тај начин што оптужени не сме напустити просторије у којима станује без примене електронског надзора. Приликом наведеног догађаја, тужилац је задобио тешку телесну повреду на начин што је од стране полицијског службеника рањен у пределу грудног коша, полиција је одмах позвала хитну помоћ која је убрзо дошла и указала прву помоћ тужиоцу, а затим га превезла у ... болницу, одакле је превезен у Клинички центар у Нишу, где је био на лечењу до2018. године, а затим враћен у Општу болницу у ..., где је лечење настављено до2018. године, кад је отпуштен на кућно лечење.

Тужилац је у тренутку када је рањен осетио јак бол. Њему је метак остао у телу, у његовој лопатици, где шета и сада трпи болове. Одлази на редовне контроле, како би се пратило где се метак налази. Због описаног догађаја тужилац има кошмаре, отежано се савија и отежано дише због оштећеног плућног крила. Од тада има страх од полиције и стално носи панцир ради своје безбедности. Тужилац је до повређивања обављао повремене послове као радник обезбеђења и послове на грађевини. Против

службеног лица, поводом употребе ватреног оружја приликом наведеног догађаја, није вођен никакав поступак.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилна је пресудама нижестепених судова одлучено када је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да исплати тужиоцу накнаду нематеријалне штете и материјалне штете уз дате разлоге о непостојању одговорности на страни тужене. Неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 172. став 1. Закона о облигационим односима – ЗОО („Службени лист СФРЈ“ бр. 29/78 ... „Службени гласник РС“ број 18/20) је прописано да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција. Одредбом члана 109. став 1. Закона о полицији („Службени гласник РС“ бр. 6/16 .. 87/18) је прописано да, кад су средства принуде употребљена у границама законом утврђених овлашћења, искључена је одговорност полицијског службеника који их је употребио. Чланом 124. овог закона је прописана употреба ватреног оружја. Одредбом члана 125. став 1. овог закона, прописано је да је пре употребе ватреног оружја полицијски службеник дужан да према лицу коме ће употребити ватрено оружје изда наређење „Стој, полиција, пуцаћу!“. Одредбом става 2. овог члана, прописано је да ће у случају да лице не поступи по наређењу, полицијски службеник на исто упозорити пуцањем у ваздух, ако се тиме не угрожава безбедност људи. Одредбом става 3. овог члана, прописано је да ће изузетно од става 1. и 2. овог члана, полицијски службеник употребити ватрено оружје без издавања наређења и упозоравајућег пуцња, уколико би то довело у питање одбрану од напада или отклањање опасности којом се угрожава његов живот или живот других лица.

Према томе, код постојања правноснажне пресуде којом је тужилац оглашен кривим за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности, а које кривично дело је у вези са догађајем, због којег тужилац у овој парници потражује накнаду материјалне и нематеријалне штете, то је правилан закључак нижестепених судова да тужена није одговорна за насталу штету, с обзиром на то да у радњама њеног органа нема незаконитог и неправилног рада, јер је ватрено оружје, без упозорења починиоца кривичног дела од стране полицијског службеника, употребљено ради одбијања истовременог противправног напада.

Како се одбија као неоснована ревизија тужиоца и наводи из ревизије нису од утицаја за другачију одлуку овог суда, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду у смислу члана 414. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић